

Enrump 12 Agost 1930

Per volgut amic Llangueres:

2 Heu reformat ja del triàngol formidable d'aquests últims temps? Jo començo ja a retrobar l'equilibri, però crequeu que me'n vaig anar de Barcelona mig desfet.

Ara, aquí, lluny del treball que no em deixava temps per a res, he pensat detingudament en els incidents darrerament ocorreguts a l'Acadèmia de Música i he vist clar el camí que em pertocava seguir. Ja us havia dit, parlant d'aquesta qüestió, que la meua situació resultava sumament delicada i amoinadora, puix em trobava al bell mig d'una dissensió els actors de la qual, tots absolutament, eren bons amics meus; de manera que, si me'n inclinava cap a un costat, quedava malament amb uns; si em decantava cap a l'altre, disgustava els restants. Com comprendreu, aquesta situació no m'és gens agradora; i com que no trobo cap raó prou poderosa per a fer-me sacrificar l'amistat d'uns o altres, cosa que succeiria fatalment fos quin fos el costat vers el qual em decantés; com que el meu decantament en un o altre sentit no seria de cap utilitat puix no està a la meua mà influir en la marxa

de les coses, no veig més solució que la d'afir-
mar la meua neutralitat més absoluta, reti-
rant-me. ~~Després de haver retret al~~
~~desfici~~

Com que jo no tornaré a Barcelona
fins a mitjan setembre, ~~si per aquesta~~
i d'aquí allà el Patronat de l'Acadèmia
s'haurà forçosament de reunir, jo us prego
que a la primera sessió que celebren presenten
la ~~meua~~ meua dimissió del càrrec que tingueren
a bé confiar-me dins l'èrmutat Patronat,
expressant als senyors que el constitueixen
el meu viu sentiment de separar-me'n i
d'haver-ho de fer per aquesta lletra, quan
el meu desig fora de fer-ho verbalment i
d'entregar les seves mans. ~~Després~~
Combé us agrairé feu part d'aquesta meua
decisió als companys de professorat, testimo-
niant-los-hi a més l'expressió de la meua
amistat sincera i inalterable, igual que
la que us professa a vos vostre aff.